

УДК 330.334

DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.26.12>**Дудник В.Ю.**

аспірант,

Державний вищий навчальний заклад

«Донбаський державний педагогічний університет»

Dudnyk Victor

State Educational Institution "Donbas State Pedagogical University"

АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИЯВЛЕННЯ ДИСБАЛАНСІВ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

ANALYTICAL SUPPORT FOR IDENTIFYING IMBALANCES IN THE FUNCTIONING OF INDUSTRIAL ENTERPRISES IN UKRAINE

Анотація. Мета дослідження полягає у формуванні теоретичних основ і практичних інструментів аналітичного забезпечення для виявлення дисбалансів у функціонуванні промислових підприємств України в умовах економічної турбулентності та структурних трансформацій. Методологічна основа роботи включає застосування методів системного аналізу, порівняльної аналітики, статистичного моделювання, індукції та дедукції, а також використання сучасних цифрових платформ для аналітичної обробки промислових даних. У статті представлено концептуальні підходи до структуризації дисбалансів, класифіковано їх за джерелами виникнення – технологічними, управлінськими, фінансовими та ринковими. Обґрунтовано важливість інтеграції інформаційно-аналітичних систем у процес прийняття управлінських рішень для оперативного виявлення і мінімізації деструктивних факторів у виробничому середовищі. Запропоновані рекомендації можуть бути використані для побудови системи моніторингу і прогнозування дисбалансів, а також для оптимізації стратегічного планування на рівні підприємств промислового сектора України.

Ключові слова: аналітичне забезпечення, дисбаланси функціонування, промислові підприємства, інформаційно-аналітичні системи, стратегічне управління, ефективність виробництва, ресурсна асиметрія, управлінська аналітика, структурна модернізація, економічна адаптивність.

The article explores the development of analytical support systems aimed at detecting functional imbalances in industrial enterprises. Sustainable operation of the industrial sector requires the prompt identification of performance deviations and structural inconsistencies. Ensuring the effectiveness of management decisions depends on the accuracy of data interpretation and the adequacy of analytical feedback across operational levels. Increasing internal adaptability and production responsiveness is essential for maintaining competitiveness under economic fluctuations. To meet these objectives, enterprises must integrate advanced analytical tools that enable real-time monitoring of key indicators, uncover hidden inefficiencies, and support informed decision-making. Particular attention is paid to systemic imbalances arising from technological gaps, misaligned resource allocation, or outdated organizational models. Addressing these challenges demands targeted upgrades in production capacities, enhanced regulatory mechanisms, and comprehensive institutional engagement. The study identifies core constraints impeding effective industrial transformation, including limited access to financial capital, fragmented decision chains, and insufficient analytical infrastructure. The findings underline the strategic importance of deploying modern information systems that facilitate diagnostics, strategic alignment, and early detection of operational threats. These systems enhance the precision of managerial control and elevate the capacity to forecast market trends. The article proposes a framework for optimizing enterprise-level analytics through digital platforms, automated data processing, and visual dashboards tailored to executive needs.

Emphasis is placed on the integration of flexible tools that accommodate sectoral volatility and enable long-term planning. Moreover, it is argued that analytical literacy among managerial staff must be strengthened to fully exploit the potential of available data. Ultimately, reinforcing the analytical foundation of industrial governance enables more effective strategic development, fosters economic stability, and increases the resilience of enterprises. This approach offers a pathway toward improved competitiveness, greater operational balance, and sustainable growth within Ukraine's industrial landscape. The adoption of adaptive analytics not only addresses current inefficiencies but also prepares enterprises for future economic shifts.

Keywords: *information and analytical tools, activity management, industrial enterprises, competitiveness, efficiency, production potential, economic stability, managerial decisions, resource support, strategic development.*

Постановка проблеми. Сучасний стан промислового сектора України характеризується посиленням структурних дисбалансів, нестабільністю зовнішнього середовища та обмеженістю ресурсів, що ускладнює забезпечення сталого розвитку підприємств. У таких умовах особливої важливості набуває формування аналітичного забезпечення, яке б дозволяло своєчасно виявляти відхилення у функціонуванні виробничих систем, діагностувати внутрішні суперечності та визначати джерела неефективності. Проблеми цифрової нерівномірності, фрагментарності інформаційної інфраструктури, низького рівня інтеграції даних і слабка аналітична культура управлінських кадрів призводять до уповільнення реагування на зміни та ускладнюють прийняття обґрунтованих стратегічних рішень. У результаті це посилює дисбаланси, підвищує ризики нерационального використання ресурсів і знижує адаптивність підприємств до ринкових трансформацій. Отже, актуальним є дослідження підходів до побудови ефективного аналітичного інструментарію, який забезпечить системний моніторинг, своєчасне виявлення критичних дисбалансів та підвищення ефективності управління розвитком промислових підприємств в умовах економічної нестабільності.

Подолання викликів, пов'язаних із дисбалансами у функціонуванні промислових підприємств, можливе лише за умов активного впровадження сучасних аналітичних підходів до управління розвитком. Стратегічна політика у промисловому секторі повинна включати такі ключові елементи: удосконалення нормативно-правового середовища та запровадження механізмів інституційного захисту інтересів виробничих учасників; впровадження комбінованих інструментів стимулювання цифрової трансформації та технологічного оновлення; формування пріоритетних напрямів стабілізації й розвитку на основі аналітичної оцінки дисбалансів. Не менш важливими є: розвиток партнерських зв'язків між державою, бізнесом і науковими інституціями; впровадження адаптивних моделей управління, здатних швидко реагувати на зміни внутрішнього і зовнішнього середовища; підготовка аналітично грамотного персоналу, здатного опрацьовувати великі масиви даних; модернізація техніко-технологічної бази підприємств з урахуванням виявлених диспропорцій; активне розширення міжнародного співробітництва для запозичення передових управлінських та аналітичних практик. Оскільки безсистемне функціонування промислових підприємств лише поглиблює наявні дисбаланси, проведення ґрунтовних аналітичних досліджень у цій сфері є надзвичайно актуальним – як для формування дієвих теоретичних підходів, так і для розробки прикладних рішень, спрямованих на забезпечення сталого економічного зростання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній економічній літературі зростає увага до питань аналітичного забезпечення діяльності підприємств як важливого чинника виявлення внутрішніх дисбалансів і забезпечення економічної стійкості. Українські науковці все частіше досліджують проблеми інтеграції інформаційно-аналітичних систем у процеси управління з метою підвищення точності прогнозування, своєчасності управлінських рішень та адаптивності підприємств до змін зовнішнього середовища.

Л.В. Гнилицька [1] обґрунтовує роль обліково-аналітичного забезпечення у формуванні системи економічної безпеки підприємства, підкреслюючи, що саме інформаційно-аналітична складова є базою для діагностики загроз та розроблення превентивних заходів.

О.М. Галенко [2] акцентує увагу на значенні фінансового аналізу як інструменту упередження банкрутства підприємств, визначаючи методичні підходи до оцінювання фінансової стійкості та виявлення ризикових тенденцій на ранніх етапах.

В.В. Вітлінський і Г.І. Великоіваненко [3] розглядають ризик як невід'ємну складову підприємницької діяльності та пропонують науково обґрунтовану систему оцінювання ризиків, що є основою для побудови ефективного аналітичного забезпечення управлінських процесів.

В.Ю. Гордополов і Г.Л. Норд [4] досліджують методичні засади аналізу валютних ризиків підприємств, підкреслюючи важливість розроблення комплексних аналітичних моделей для прогнозування валютних коливань і мінімізації впливу зовнішніх фінансових загроз.

Т.А. Гоголь [5] розглядає проблеми формування обліково-аналітичного забезпечення управління діяльністю підприємств малого бізнесу, наголошуючи на його значенні для прийняття ефективних управлінських рішень в умовах обмежених ресурсів.

С.В. Гушко [6] аналізує організаційно-методичні аспекти обліку, аналізу та аудиту на підприємствах гірничо-металургійного комплексу, підкреслюючи потребу у створенні інтегрованої системи аналітичної підтримки управління для підвищення ефективності функціонування галузі.

Таким чином, результати досліджень вітчизняних учених свідчать, що розвиток обліково-аналітичного забезпечення є ключовою умовою зміцнення економічної безпеки, підвищення якості управлінських рішень і забезпечення стабільності функціонування підприємств у сучасних умовах господарювання.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування теоретичних і практичних підходів до формування аналітичного забезпечення для виявлення дисбалансів у функціонуванні промислових підприємств України. Дослідження спрямоване на систематизацію інструментів аналітичної діагностики, виявлення їх потенціалу у виявленні внутрішніх суперечностей та неефективностей, а також на оцінку їх впливу на підвищення адаптивності та стабільності виробничих процесів. У межах дослідження буде здійснено аналіз сучасних підходів до аналітичного моніторингу, виокремлено ключові бар'єри впровадження цифрових рішень у промисловості, а також запропоновано напрями вдосконалення управлінських практик на основі інтеграції інформаційно-аналітичних систем.

Виклад основного матеріалу. У діяльності промислових підприємств ключовим фактором забезпечення сталого розвитку виступає здатність системно виявляти та усувати функціональні дисбаланси, що впливають на ефективність виробничих процесів і конкурентоспроможність продукції. Надмірна залежність від застарілих управлінських практик, нерівномірний розподіл ресурсів та слабка інтеграція аналітичних інструментів можуть призводити до зниження адаптивності підприємств і втрати ринкових позицій. Тому стратегія розвитку суб'єктів промислового сектору має ґрунтуватися на впровадженні сучасного аналітичного забезпечення, здатного виявляти приховані відхилення, оптимізувати функціональні зв'язки та забезпечувати гнучкість у прийнятті управлінських рішень.

У цьому контексті роль аналітичного підходу в управлінні промисловим розвитком визначається його потенціалом забезпечувати довготривалу економічну стабільність, стимулювати технологічне оновлення та підвищувати ефективність використання виробничого потенціалу. Це стає можливим завдяки інтеграції сучасних цифрових інструментів обробки даних, впровадженню систем моніторингу внутрішніх процесів та адаптації управлінських рішень до умов динамічного зовнішнього середовища.

Виявлення та аналіз внутрішніх дисбалансів у структурі промислових підприємств України є важливим чинником забезпечення їхнього стійкого функціонування в умовах нестабільного економічного середовища. Системна діагностика неузгодженості між виробничими ресурсами, організаційними процесами та ринковими вимогами дозволяє не лише знизити ризики втрати ефективності, а й сприяє підвищенню загального рівня конкурентоспроможності галузі. У цьому контексті розвиток сучасних підходів до аналітичного забезпечення набуває стратегічного значення, оскільки формує підґрунтя для побудови ефективних моделей управління, орієнтованих на досягнення балансу між різними компонентами виробничої системи.

Теоретичні засади дослідження дисбалансів у промисловому секторі значною мірою спираються на класичні концепції управління та економічного аналізу, розроблені у другій половині ХХ століття. Проте обмеженість цих підходів у контексті сучасної багатofакторної реальності зумовлює необхідність їх модернізації, особливо в умовах цифровізації економіки та зростання ролі інтегрованих інформаційних систем. Традиційні теорії, як правило, орієнтовані на стабільне середовище розвинених країн, тоді як реалії української промисловості вимагають адаптивних аналітичних моделей, здатних враховувати неоднорідність ресурсного забезпечення, регіональні диспропорції та технологічну нерівномірність [4].

У сучасних умовах одним із пріоритетних завдань є адаптація досягнень аналітичної та управлінської науки до потреб економік, що переживають трансформаційні зміни, зокрема – для підприємств промислового сектору України. Для таких суб'єктів господарювання стратегічним викликом стає необхідність поєднання науково обґрунтованих підходів до виявлення функціональних дисбалансів із практичними механізмами управління, які враховують специфіку вітчизняного промислового середовища. Саме в цьому контексті розвиток аналітичного забезпечення розглядається як інструмент підвищення ефективності виробничих систем і зміцнення економічної стійкості підприємств.

Недоліком більшості традиційних концепцій управління є надмірна зосередженість на абстрактних теоретичних моделях без урахування реальних умов функціонування підприємств в умовах високої невизначеності. Це обмежує їхню ефективність у процесі формування стратегій адаптації до зовнішніх змін, особливо в аспектах ресурсної нестачі, структурної нерівномірності та технологічної асиметрії. Підвищення якості управлінських рішень у таких умовах потребує системної інтеграції інструментів аналітичного моніторингу, діагностики та прогнозування.

Історичний досвід трансформації галузей економіки демонструє, що саме промисловий сектор є рушієм прискореного економічного зростання у фазах переходу від сировинної до інноваційної моделі розвитку. Промисловість здатна генерувати мультиплікативний ефект, стимулюючи розвиток суміжних галузей, створення високопродуктивних робочих місць і нарощування внутрішнього попиту. У цьому аспекті особливо важливою є роль аналітичних інструментів, які дозволяють не лише виявляти дисбаланси, а й формувати передумови для їх усунення [5].

Попит на управлінську аналітику зростає у зв'язку з необхідністю реагувати на циклічні коливання в економіці, структурні зрушення та зовнішні шоки. Важливими є не лише фактори виробничих можливостей, а й зовнішні драйвери – зокрема державна політика, інвестиційна активність та глобальні ланцюги постачання. Як зазначав Дж. М. Кейнс, саме ефективний попит визначає межі реалізації виробничого потенціалу – і ця теза набуває особливого значення в умовах відновлення промислового потенціалу України.

Отже, стратегія розвитку промислових підприємств повинна враховувати не лише внутрішні можливості, але й здатність до інтеграції в глобальні ринки, залучення зовнішніх ресурсів та використання аналітичного забезпечення як ключового елементу у побудові ефективної системи управління. Це дозволить не лише зменшити

дисбаланси, а й забезпечити стабільне економічне зростання та підвищення конкурентоспроможності.

Процес оновлення продукції або виробничих технологій на промислових підприємствах нерозривно пов'язаний з аналізом факторів попиту та пропозиції, які формують економічне підґрунтя для прийняття управлінських рішень. Умовно ці фактори можна класифікувати за внутрішнім та міжнародним рівнями впливу (табл. 1). З боку попиту ключову роль відіграє зростаюча потреба у конкурентоспроможній продукції, стимулювання споживчої активності та орієнтація на зовнішні ринки. Натомість пропозиція визначається рівнем ресурсного та технологічного забезпечення, ефективністю виробничої інфраструктури, а також здатністю підприємства інтегрувати аналітичні системи в управлінську практику. Особливу увагу слід приділяти міжнародним факторам, які охоплюють доступ до інвестицій, участь у глобальних виробничих ланцюгах і дотримання міжнародних стандартів. Врахування цих аспектів дозволяє підвищити точність аналітичних моделей, вчасно виявляти дисбаланси у функціонуванні підприємства та ефективно адаптувати стратегію розвитку до змін зовнішнього середовища.

У сучасних умовах жодне промислове підприємство не здатне забезпечити сталий розвиток без активної участі в глобальних економічних процесах та системному впровадженні інструментів аналітичної підтримки управління. Для країн із трансформаційною економікою, зокрема України, інтеграція в міжнародні виробничо-економічні зв'язки стає критичним чинником модернізації промислового потенціалу, підвищення ефективності управлінських рішень і зниження внутрішніх дисбалансів.

Українська промисловість, як і виробничі системи інших постсоціалістичних держав, дедалі більше відчуває вплив глобалізаційних та інтеграційних тенденцій, що суттєво трансформує підходи до стратегічного планування та управління розвитком. У цьому контексті важливим завданням виступає створення такого управлінсько-аналітичного середовища, яке дозволить промисловим підприємствам не лише адаптуватися до зовнішніх змін, а й активно використовувати можливості міжнародної кооперації для забезпечення стійкого зростання, підвищення продуктивності та зміцнення економічної безпеки країни [6].

Економічний розвиток промислових підприємств є складним багатофакторним процесом, що формується під впливом як внутрішніх ресурсних можливостей, так і змін у структурі сукупного попиту на промислово продукцію. У цьому контексті ключовим завданням є аналітичне оцінювання впливу таких чинників попиту, як інвестиційна активність, державна підтримка та експортна орієнтація, адже саме вони забезпечують ефективне використання та поступове нарощування виробничого потенціалу промислового сектору.

Таблиця 1

Фактори попиту та пропозиції для промислових підприємств у контексті аналітичного забезпечення

Тип факторів	Фактори попиту	Фактори пропозиції
Внутрішні	Попит на конкурентоспроможну промислово продукцію; державне стимулювання споживчого попиту; розширення внутрішнього ринку	Наявність виробничих ресурсів; рівень технологічного забезпечення; інтеграція аналітичних систем у виробничі процеси
Міжнародні	Попит на продукцію української промисловості на зовнішніх ринках; глобальні індустріальні тренди; участь у міжнародних економічних об'єднаннях	Доступ до міжнародних інвестицій; участь у транснаціональних виробничих ланцюгах; адаптація до міжнародних стандартів якості

Джерело: сформовано автором

Фактичний обсяг виробництва у промисловості тісно пов'язаний із платоспроможним попитом на внутрішньому й зовнішньому ринках, який, у свою чергу, залежить від ділової активності, купівельної спроможності споживачів і загального економічного клімату. В аналітичній системі управління промисловим підприємством центральне місце посідають інвестиції – вони одночасно модернізують виробничу базу, усувають технологічні дисбаланси й стимулюють розширення ринкової присутності.

До додаткових джерел розвитку належать цільові державні програми підтримки індустріального виробництва та експорт промислової продукції, який відіграє важливу роль у підвищенні міжнародної конкурентоспроможності та зменшенні внутрішньогалузевих диспропорцій.

Таким чином, економічний розвиток промислових підприємств визначається не лише ефективністю використання ресурсів, а насамперед здатністю формувати та підтримувати сукупний попит, який виступає каталізатором розширення виробничих потужностей. У межах кейнсіанського підходу інвестиції розглядаються як ключовий рушій економічної активності та основа мультиплікативного ефекту, що сприяє усуненню структурних дисбалансів, підвищенню рівня зайнятості та загальному економічному зростанню. Інвестиційна динаміка, посилена аналітичним супроводом управлінських рішень, забезпечує стратегічний розвиток промислового сектора та підвищення його стійкості до зовнішніх і внутрішніх викликів.

У сучасних умовах спостерігається зростання активності вітчизняних промислових підприємств, які демонструють здатність не лише утримувати позиції на внутрішньому ринку, а й поступово витіснити імпортні аналоги завдяки ефективному управлінню та вдосконаленню виробничих процесів. У Таблиці 2 узагальнено основні внутрішні та зовнішні фактори попиту й пропозиції, що визначають динаміку розвитку таких компаній.

Переваги, які забезпечують конкурентну стійкість підприємства, базуються на впровадженні сучасних технологій, підвищенні якості продукції та раціональному використанні ресурсів. Застосування аналітичного забезпечення в управлінні дозволяє своєчасно реагувати на зміни ринкового середовища, оптимізувати виробничі потужності та забезпечувати стабільне стратегічне зростання. Представлені фактори демонструють взаємозв'язок між економічною доцільністю, інноваційною активністю й здатністю підприємства адаптуватися до викликів як внутрішнього, так і глобального ринку.

В умовах економічної трансформації в багатьох регіонах України розробляються програми модернізації та стратегічного розвитку промислових підприємств, в яких окреслюються ключові напрями регіональної індустріальної політики. Водночас спостерігається нестача нормативно-правових актів, які б чітко регламентували цілі, інструменти та механізми реалізації регіональної політики у сфері промисловості.

Таблиця 2

Ключові фактори економічного розвитку промислових підприємств

Тип чинників	Фактори попиту	Фактори пропозиції
Внутрішні	Платоспроможний внутрішній попит; інвестиції у модернізацію; державна підтримка галузі	Наявність ресурсів і виробничої інфраструктури; технологічна база підприємства; аналітична підтримка управління
Зовнішні	Попит на українську продукцію за кордоном; експортна орієнтація підприємств; участь у міжнародних торговельних мережах	Іноземні інвестиції; доступ до новітніх технологій; адаптація до міжнародних стандартів

Джерело: сформовано автором

Також бракує довгострокових комплексних програм розвитку, затверджених на державному рівні, що зумовлює невизначеність у плануванні та реалізації індустріальних ініціатив. У більшості випадків регіональне управління обмежується щорічними постановами, які визначають пріоритети підтримки окремих галузей без системного підходу до усунення дисбалансів розвитку. Аналітичні дослідження регіональних відмінностей у структурі промислового виробництва свідчать про те, що найбільша диверсифікація форм власності та організаційно-технологічних моделей спостерігається у промислово розвинених зонах. У регіонах із активною модернізацією підприємств дедалі ширше впроваджуються механізми партнерства між місцевими органами влади, бізнесом та аналітичними центрами. Однак ефективність таких ініціатив гальмується через недосконалість законодавчої бази, зокрема відсутність правових механізмів функціонування промислових холдингів та кластерів. Системна трансформація потребує одночасного оновлення інфраструктурного, технологічного та нормативного середовища. Це включає впровадження сучасних механізмів фінансування, логістичного забезпечення, контролю за ефективністю використання ресурсів та розвитку цифрових платформ для моніторингу та управління. Особливої уваги потребують заходи щодо посилення аналітичного супроводу – від системи замовлень до реалізації продукції. Підтримка вітчизняного виробника має здійснюватися через інструменти митного регулювання, розвиток біржових механізмів та формування галузевих об'єднань кооперативного типу. Таким чином, стратегічний розвиток промислового сектора вимагає від держави не лише підтримки регіональних ініціатив, а й створення сприятливого аналітично-нормативного середовища без надмірного втручання у процеси адаптації регіонів до власної траєкторії промислового зростання.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що формування ефективного аналітичного забезпечення є ключовою умовою для виявлення функціональних дисбалансів у діяльності промислових підприємств України. Сучасні виклики – як внутрішнього, так і зовнішнього характеру – потребують інтеграції аналітичних інструментів у систему стратегічного управління з метою підвищення адаптивності, ресурсної ефективності та конкурентоспроможності вітчизняного промислового сектора.

Запропонована систематизація факторів попиту і пропозиції дозволяє виявити основні драйвери та бар'єри розвитку підприємств в умовах трансформаційної економіки. Особливе значення відіграють інвестиції, державна підтримка, інтеграція в міжнародні ринки, а також аналітична інфраструктура, здатна забезпечити своєчасне прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

Аналіз регіональної політики показав, що для забезпечення сталого розвитку необхідне не лише стратегічне бачення з боку держави, а й підтримка регіональних ініціатив, побудованих на аналітичному підході до оцінки стану промислових систем. Недосконалість нормативно-правової бази та фрагментарність програм розвитку вимагають їх перегляду та доповнення інструментами аналітичної діагностики й моніторингу.

Таким чином, аналітичне забезпечення має стати інтегрованою частиною індустріальної політики, орієнтованою на стабілізацію функціонування підприємств, усунення дисбалансів та формування умов для довгострокового зростання вітчизняної промисловості.

Список використаних джерел:

1. Гнилицька Л. В. Обліково-аналітичне забезпечення функціонування системи економічної безпеки підприємства: автореф. дис. ... д-ра екон. наук: спец. 08.00.09. Київ, 2013. 40 с.
2. Галенко О. М. Фінансовий аналіз діяльності підприємств з метою упередження банкрутства: теорія і методологія: автореф. дис. ... д-ра екон. наук. Київ: Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана, 2009. 34 с.

3. Вітлінський В. В., Великоіваненко Г. І. Ризикологія в економіці та підприємстві: Монографія. Київ: КНЕУ, 2004. 480 с.
4. Гордополов В. Ю., Норд Г. Л. Методичне забезпечення аналізу валютних ризиків. *Економічний простір*. 2019. № 144. С. 5–32.
5. Гоголь Т. А. Обліково-аналітичне забезпечення в управлінні діяльністю підприємств малого бізнесу України: автореф. дис. ... д-ра екон. наук. Київ, 2015. 320 с.
6. Гушко С. В. Методологічний та організаційний аспекти обліку, аналізу та аудиту в управлінні підприємств гірничо-металургійного комплексу: автореф. дис. ... д-ра екон. наук. Київ, 2011. 44 с.

References:

1. Hnylytska L. V. (2013) Oblikovo-analitychne zabezpechennia funktsionuvannia systemy ekonomichnoi bezpeky pidpriemstva [Accounting and analytical support for the functioning of the economic security system of an enterprise]. Doctor's thesis abstract. Kyiv. 40 p. (in Ukrainian)
2. Halenko O. M. (2009) Finansovyi analiz diialnosti pidpriemstv z metoiu uperedzhennia bankrutstva: teoriia i metodolohiia [Financial analysis of enterprise activity to prevent bankruptcy: theory and methodology]. Doctor's thesis abstract. Kyiv. 34 p. (in Ukrainian)
3. Vitlinskyi V. V., Velykoivanenko H. I. (2004) Ryzykologiiia v ekonomitsi ta pidpriemnytstvi [Riskology in Economics and Entrepreneurship]. Monograph. Kyiv: KNEU. 480 p. (in Ukrainian)
4. Hordopolov V. Yu., Nord H. L. (2019). Metodychne zabezpechennia analizu valiutnykh ryzykiv [Methodical support for currency risk analysis]. *Ekonomichniy prostir*, no. 144, pp. 5–32. (in Ukrainian)
5. Hohol T. A. (2015) Oblikovo-analitychne zabezpechennia v upravlinni diialnistiu pidpriemstv maloho biznesu Ukrainy [Accounting and analytical support in the management of small business enterprises in Ukraine]. Doctor's thesis abstract. Kyiv. 320 p. (in Ukrainian)
6. Hushko S. V. (2011) Metodolohichniy ta orhanizatsiinyi aspekty obliku, analizu ta audytu v upravlinni pidpriemstv hirnycho-metallurhiinoho kompleksu [Methodological and organizational aspects of accounting, analysis and audit in the management of mining and metallurgical enterprises]. Doctor's thesis abstract. Kyiv. 44 p. (in Ukrainian)

Стаття надійшла: 12.11.2025

Стаття прийнята: 09.12.2025

Стаття опублікована: 30.12.2025